

28. nedjelja kroz godinu C

*Ako s njime umriješmo, s njime ćemo i živjeti.
Ako ne budemo vjerni, on vjeran ostaje.
Ta ne može sebe zanijekati! (2 Tim 2,11.13)*

Prvo čitanje

2. o Kraljevima 5,14-17

U one dane: Naaman Sirac siđe i opra se sedam puta u Jordanu, prema riječi Elizeja, čovjeka Božjega. I tijelo mu posta opet kao u malog djeteta – očistio se od svoje gube.

Vrati se on čovjeku Božjemu sa svom svojom pratnjom, uđe, stade preda nj i reče mu: "Evo sad znam da nema Boga na svoj zemlji osim u Izraelu. Zato te molim, primi dar od svoga sluge." Ali Elizej odgovori: "Živoga mi Gospodina kome služim, ne primam!" Naaman navaljivaše da primi, ali on ne htjede.

Tada Naaman reče: "Dobro, kad nećeš. Ali barem dopusti da meni, tvome sluzi, dadu ove zemlje koliko mogu ponijeti dvije mazge. Jer sluga tvoj neće više prinositi pomirnica ni klanica drugim bogovima nego samo Gospodinu."

Drugo čitanje

2. Timoteju 2,8-13

Predragi! Spominji se Isusa Krista, uskrsnula od mrtvih, od potomstva Davidova – po mojem evanđelju. Za nj se ja zlopatim sve do okova, kao zločinac. Ali riječ Božja nije okovana! Stoga sve podnosim radi izabranih, da i oni postignu spasenje, spasenje u Kristu Isusu, zajedno s vječnom slavom. Vjerodostojna je riječ: Ako s njime umriješmo, s njime ćemo i živjeti. Ako ustrajemo, s njime ćemo kraljevati. Ako ga zanijechemo, i on će zanijekati nas! Ako ne budemo vjerni, on vjeran ostaje. Ta ne može sebe zanijekati!

Dok je Isus putovao u Jeruzalem, prolazio je između Samarije i Galileje. Kad je ulazio u neko selo, eto mu u susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko i zavape: "Isuse, učitelju, smiluj nam se!" Kad ih Isus ugleda, reče im: "Idite, pokažite se svećenicima!" I dok su išli, očistiše se. Jedan od njih vidjevši da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas. Baci se ničice k Isusovim nogama zahvaljujući mu. A to bijaše neki Samarijanac. Nato Isus primijeti: "Zar se ne očistiše deseterica? A gdje su ona devetorica? Ne nađe li se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovoga tuđinca?" A njemu reče: "Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!"

Za razmišljanje

Stvarnost u kojoj živimo je višeznačna. Ona ima izvanjsku i unutarnju stranu. Površni promatrač ostaje samo na izvanjskom. Vjernik pak gleda kroz površinu u unutrašnjost. On prihvaća stvarnost kao prisutnost Boga koji ljubi. Jahve je ime koje su vjernici dali Bogu: "Ja jesam; ja sam (za vas) tu"! Ja sam tu za vas svake sekunde vašega života i svjetske povijesti. Ja sam tu za vas u zraku koji udišete, u suncu koje izlazi nad vaš dnevni posao, u noći koja se širi nad vašim mirom, u hrani koju vam daje zemlja, u ljepoti umjetnosti, u pomoći znanosti i tehnike... Ja sam tu za vas u svemu što vaš života i povijest čovječanstva održava i čini mogućim.

Jahve je Bog života, a ne Bog smrti, s ove strane, a ne s druge strane groba. U trenucima bola, povreda i neljudskosti – uvijek kad mračne sile žele uništiti iskustvo Jahvine snage koja daje život, on nam daruje nadu, onaj dar koji nam pomaže izdržati i usprkos svega reći: "ali ipak..." Sirijac Naaman (prvo čitanje) i Samarijanac (Evandjelje) prepoznaju nanovo im poklonjeno čovječstvo kao ulazak Jahve u njihov život. To je ono što označava kršćansku vjeru: spoznaja, da je život u punini uvijek dar Božji. Za razliku od desetog gubavca, devet preostalih ostalo je na površini stvarnosti. Oni ne mogu preuzeti sve posljedice obraćenja koje se sastoji u dubokoj zahvalnosti i u prepričavanju velikih Božjih djela. Zahvalnost i postajanje svjedokom nije nešto svakodnevno: samo je jednome uspjelo da se vrati iz površne samorazumljivosti!

Možda nam uspije da stav tih dvaju čovjeka postane izvorištem i našeg djelovanja. To znači imati povjerenja u Isusovu riječ da će nevolja u našem životu "usput" biti pretvorena u spasenje. Možda nam uspije da svoj život promatramo "iznutra", da spoznamo koliko naklonosti, ozdravljenja i snage nam Bog obećaje i koliko je već ostvario. I konačno, da raznosimo svoju radost i zahvalnost i tako drugima postanemo pomoć na putu spasenja.